

Ošabno dekletce.

Katarinka in Ljudmila ste skupaj hodile v šolo, bili ste si tovarišici celih šest let. Ali zdaj je užé mesec dni, od kar ste šolo zapustile. Katarinka je bila hči ubožnega vrtnarja, a Ljudmila hči bogatega trgovca. Mati so Katarinko domá imeli, da jim pomaga v kuhinji in pri šivanji, in res je bila Katarinka vrla in pridna deklica, ki je bila materi pri vsacem delu na pomoč. Vsa drugačna v tej zadevi je bila trgovčeva Ljudmila. Njej ni bilo obstanka domá; po ves dan se je sprehajala s solnčnikom v roci ter je prav očitno kazala

svojo ošabnost s tem, da je z zaničevanjem gledala na svoje nekdanje tovarišice, ki so bile ubožnega stanú.

— Necega dne se je šetala po trgu, kakor da bi bila užé odrasla gospodična. Takó po cesti idoč, ugleda na vežnem pragu vrtnarjevo Katarinko. Katarinka jo prijazno pozdravi, rekoč:

govoriti. To je, da sve skupaj v šolo hodile, in sve se poznale, ker sve morale skupaj v jednej klopi sedéti. To mi je bilo pač večkrat zeló hudó, ali zdaj — zdaj je vse drugače; učiteljica nima zdaj nič več z menoj opraviti in jaz sem sama svoja. Zatorej prosim te, ne pozdravljaj me, kadar grem mimo tebe, saj znaš, da je velik razloček med siromakom in bogatinom.“

Katarinka: „Dobro znaš Ljudmila, da te imam rada, rajše nego li samo sebe; tvojo željo ti tedaj rada izpolnim in ti želim, da bi srečna bila, srečna ves čas svojega življenja!“

Kdo vam se bolj dopade, otroci? Priprosta Katarinka ali ošabna Ljudmila?

„Ljudmila, kakó si? Užé dolgo te nisem videla.“

— Nató

Ljudmila:

„Veš kaj, Katarinka? To bi te prosila, da me drugič nikoli več ne nagovoriš, kadar bi me pot mimo tebe nanesel. Saj znaš, da si ti ubozeza vrtnarja hči, a jaz imam bogate roditelje in mojemu stanu bi zeló škodovalo, ako bi me videli ljudjé s teboj